

FIDEF

Federal Almanya
Türkiye işçi Dernekleri
Federasyonu

Merkez ve Örgütlerden
Habertir

SAYI: 3 AĞUSTOS 81

K.TÜRKLER

İÇİNDEKİLER

*

F. ALMANYA

- 25 TEMMUZ KEMAL TÜRKLER'İ ANMA VE 52 DİSK YÖNETİCİSİ İLE DAYANIŞMA GECELERİ
- 12 EYLÜL VE EYLEM BİRLİĞİ TOPLANTILARI
- TÜRKİYE'Lİ DEMOKRATLARLA DAYANIŞMA GİRİŞİMİ'NİN 12 EYLÜL ÇAĞRISI

KÜLTÜR VE SANAT

- GÖRSEL PROPAGANDA ARAÇLARINDAN OLAN AFİŞ'İN ÇALIŞMALARIMIZDAKİ YERİ
- MÜZİK ALANINA KISA BİR BAKIŞ

TÜRKİYE

- İZİNDEN DÖNEN İŞÇİLER NELER ANLATIYOR?

EĞİTİM

- DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNDE EĞİTİM

SORUMLUSU:

FIDEF MERKEZ YÜRÜTME KURULU
LICHTSTR.31, 4 DÜSSELDORF

Değerli Arkadaşlar !

"Merkez-Örgüt Haberleri"nin, sizlerin önerileri ile geliştirilmeye açık olduğunu, gereksinme duyulan konularda çeşitli yazıların burada yer alabileceğini daha baştan bildirmiştik.

Örgütlerimiz, "Merkez-Örgüt Haberleri" yayınına kısa zamanda özümstediler. Geliştirilmesi için somut öneriler göndermeye başladılar. Böylece Merkez Yürütme Kurulu'nun sınırlı olanaklarıyla çıkan yayın, örgütlerimizin somut katkılarıyla daha kolektif bir yapıya yöneldi.

Bu somut önerilerle elinizdeki sayının içeriği daha da zenginleşti. Şüphesizki, daha yolun başındayız. Tüm örgütler bu yayını daha titiz, eleştirisel ve geliştirici bir yaklaşımla incelediklerinde, bir süreç içinde yayını daha da geliştirecektir. Buna inancımız sonsunzundur.

Küçük bir hatırlatma yaparak, tüm arkadaşlarımızdan bu yayına katkıda bulunmalarının gerekli ve olanaklı olduğunu söylemek istiyoruz. Birkaç somut örnek verelim. Örneğin: İzine giden arkadaşlarımız izin anılarını, izlenimlerini bize yazabilirler. Yoğun çalışmalarında başarılı deneyler elde eden örgütlerimiz, bu başarılarını diğer örgütlerimize bu yayın aracılığı ile iletebilirler. Amatörce de olsa, Öykü, Şiir, Krikatür çalışmaları yapan arkadaşlarımız ürünlerini yayınımda tanıtabilirler. FİDEF üyesi her örgüt ve çalışma grubu çevresinde çeşitli alanlarda uğraş veren arkadaşlarımızın yapıtlarını, ürünlerini sergilemek, duyurmak için özel titizlik göstermelidir.

Gelecek sayılarımızda sizlerden gelen yazıları yayınlamaktan mutluluk duyacağız. Somut önerilerinizi, çok değerli katkılarınızı bekliyoruz. İlginize ve yardımlarınıza teşekkür ederiz.

Dostça selamlarımızla

Merkez Yürütme Kurulu

TÜSTAV

25 TEMMUZ KEMAL TÜRKLER'İ ANMA VE 52 DİSK YÖNETİCİSİ İLE DAYANIŞMA GECELERİ.

İzin dönemine karşın, bu ayda oldukça hareketli geçti. Arkadaşları -
mızın bir kısmı izinlerini sürdürürken, diğerleri de
güçleri ölçüsünde ortaya konan çalışmalarda yer aldılar. Örgütlü
çalışmanın önemide zaten burada yatmaktadır. Sırasında az insanla
da çok iş yapabilmek. Geride bıraktığımız 25 Temmuz eylemlerinde
böyle başardık.

Eylemlerin örgütlenmesinde koordinasyon toplantılarının önemi ol
dukço büyüktür, bunu hepimiz takdir edersiniz. Hele yapılması ge
reken çalışma Merkezi ise, o zaman bu daha büyük önem taşır. 25
temmuz "K. Türkler'i anma ve 52 DİSK yöneticisi ile dayanışma" is
mi ile, F. Almanya'nın 5 bölgesinde gerçekleştirdiğimiz toplantı
lar için de bu böyleydi.

Bu yüzden 18 Temmuz cumartesi gününü koordinasyon toplantıları -
na ayırdık. Bunları sırasıyla, Kuzeyde Oldenburg, Ruhr'da Essen,
Wisbaden ve Stuttgart'ta düzenledik. Bu toplantılar, örgütlerimizin
önerileri doğrultusunda eylemin geliştirilmesinde büyük rol oynuyordu
Buralarda gecelerin tüm hazırlıklarına bütün örgütler kolektif
bir biçimde katıldı. Pankartların yazılmasından tutunda, davetiye
lerin çıkarılmasına ve bildirilerin basımına kadar. Aynı zamanda
bu, eylemin yapılacağı kentteki örgüte de kolaylık getiriyordu.
Örneğin; Wisbaden'deki geceye, Mainz, Frankfurt, Idstein, Recklingha
usen'dekine, Essen, Duisburg, Oldenburg'takinede, Bremen, Hannover ve
Hamburg elden geldiğince yardım etmişlerdir.

Bu gecelerin yapılacağı yerlerin seçimine gelince; MYK, bunu ele
alırken, şuradan çıkmaktadır. Daha çok sessiz kalan bölgeleri, ha
rekete geçirebilmek ve onların gelişmesine yardımcı olmak. Orada
ki arkadaşlarımızında böylesi eylemler üstüne deneyim kazanmala
rı. Gerek Oldenburg ve gerekse Wisbaden bu açıdan önemlidir. Stutt
gart'a gelince, o daha fazla Merkezin dışında, arkadaşlarımızın
kendi girişimleriyle oldu. Güneyde ise, böylesi bir eylemi
ancak Münih örgütümüz yapabilirdi. Fakat her şeye karşın, genelde
istenilen sonuç fazlasıyla elde edildi.

Katılıma gelince; Wisbaden 450, Ruhr 500, Oldenburg 240, Stuttgart
350 ve Münih'te 260 civarında idi. Çoğu örgüt üyelerinin ve çev
renin izine gittiği bir sırada böylesi katılım olumluydu.

Toplantının politik içeriğine gelince:

Bu gecelere 30'un üzerinde çeşitli demokratik kuruluşlardan mesaj geldi."Jungsosyalistler","Deusch Freiden union DFU","MSB Spartaku "Die Falken"- "SHB","GEW", "ÖTV", "VVN" vb.

Burada 52 DİSK yöneticileriyle dayanışmanın en güzel örneği vardı. Gerek duvarlara asılan pankartlar, gerekse salonlarda atılan beğiler, içerik olarak aynı öze sahipti. Arkadaşlarımızın özverili çabaları sayesinde, sonuç memnuniyet vericiydi. Hazırlanan merkezi konuşma, günün önemini somut sorunlardan çıkararak büyük bir açıklıkla dile getiriyordu. Orada herkes soyut bir kavram olarak "Cuntaya karşı çıkma"nın yetmediğini, onun baskılarının ancak böylesi olayların işlenmesi sonucunda olacağını rahatlıkla gördü. Tek kelime i Kemal Türkler'e sahip çıkmak, DİSK'e sahip çıkmaktı ve buda o toplantılarda başarıyla yerine getirildi. Çünkü ana belgi; "Abdullah Baştürk ve 51 DİSK yöneticisinin idam talebiyle yargılanması derhal durdurulsun!" idi.

22 Temmuz'da üyelerin, kendi aralarında K. Türkler'i anmalarından sonra 25 Temmuz'un hazırlıkları sürdürülmüştü. Hazırlıklar sırasınca ve toplantının duyurusu sırasında 20 binin üzerinde bildiri dağıtılmıştır. Ayrıca, Stuttgart, Köln ve Nürnberg çalışma grubu da özel olarak kendi bölgeleri için afiş çıkarmışlardır. Girişimcilik bakımından da bu örgütlerimizi kutlamak gerekiyor.

Eylem birliği toplantıları:

İlk toplantılar 11 Temmuz'da olmuştu. Bunların biri, KOMKAR'ın çağrısı üzerine Düsseldorf'ta, diğeri Köln'de yapılmıştı. Köln'deki Türkiye-komite'nindi. Daha sonra bu iki çağrı birleştirildi. KOMKAR'ın Köln'den aldığı yürüyüş izni Türkiye komite'ye devredildi. FİDEF bu toplantılara, biri hariç hepsine katıldı. Köln'de yapılan ve bizim katılmadığımız toplantıdan bir yürüyüş çağrısı çıkmış. Bize gelen çağrıda belirlenen temel belgeler şöyleydi:

- Gegen die faschistische Militer junta!
- für eine Stärkung des Widerstands in der Türkei!
- Gegen die Militer und Wirdschaftshilfe durch den westen!

Bizim burada öne çıkmasını istediğimiz noktalar şunlardı. Ve yürüyüşe damgasını vurmasını istediğimizde bu belgeler oluyordu.

- 52 DİSK yöneticisinin idam talebiyle yargılanması derhal durdurulsun!
- İşkenceler durdurulsun, işkencecilerden hesap sorulsun!

-Tüm tutuklu demokratların aileleriyle maddi ve moral dayanışma-
nın yükseltilmesi!

-Kürt halkına yapılan baskılara son!

Burada tartışılan birşey daha vardı.O da,eylemde birlik,ajitasyonda özgürlük.Yani ortak belgiler yerine,herkez istediğini atacak ve böy lece eylem alanı bir anda kargaşaya dönecek.Bunu,ATİF,ATÖF,HK,DHB, gibi Mao'cu gruplar savunuyordu.Devrimci-işçi bu toplantılarda orta cı yolunu izliyordu.Onlar kendilerince diğer örgütleri bloklara ayı rıyor,Arnavutçu'lar,Moskova yanlıları,Çin'i savunanlar,Troçkis'ler, gibi.

Önceleri Mao'cu grupların ayrı platformda,ayrı yerde yürüyeceği söz konusu idi.Fakat daha sonra bu konuda da anlaşmaya varıldı.12 Eylül 'de yapılacak bu yürüyüş bizleri şimdiden düşündürüyor.Umarız sonu cu başarılı olur.FİDEF'in böyle bir örgütlemeye tavrı açıktı.Bizim için her zaman ilkesellik sözkonusudur.Mevlana örneği,"tövbekar olan herkes gelsin"değil.Hele,Sovyetler Birliğine,Dünya sosyalist siste mine küfredenlerle yürümek bizce büyük sakıncalar doğurabilir.

FİDEF'in bu konudaki girişimlerine gelince; 22 Temmuz K.Türklerin katledilişinin 1.yılıni birlikte anmak için,DİB-FAK,Gerçek ADK,KKDK yurtseverler birliği,Devrimci işçi; ve HDF'ye birer mektup yazıldı.GERÇEK'ten gelen yanıt şöyleydi; "12 Eylül öncesi tek tek olaylara tepki göstermek değil,12 Eylül'le başlayan olumsuz süreci durdurmak cuntayı teşhir etmek,güç ve eylem birliğini ve cephe birliğini acil olarak örmek,tüm sınıf güçlerimizi,faşist cuntayı iktidardan gönder mek sürecine sokmaktır." DİB-FAK ise,kalıcı bir eylem birliğinin te tek eylemlerle değil,belli bir platform etrafında sağlanması sözko nusudur diyor ve bizi,13 temmuz pazartesi saat 18,30'da bir toplan tıya çağırıyordu.Aynı gün görüşme yapıldı.Konu aynıydı,"Platform".

Bu süreç içerisinde 52 DİSK yöneticisinin idam talebiyle yargılanma olayı gelişti.Böylece bizim,25 Temmuz'da yapmayı planladığımız anma toplantılarının içeriğide değişiyordu.11 Temmuz'da GYK toplantısın da,bu gecelerde,52 DİSK yöneticisi olayının öne çıkarılması kararı alındı.Ve tekrar bir çağrıyla biz bu örgütlere başvurduk.Önerimiz, 52 DİSK yöneticisinin idam talebiyle yargılanmasına karşı bir çalış mada bulunmaktı.Böylece yine bu örgütleri 20 temmuz'da görüşmeye ça ğırdık.Bizden bir ön toplantı isteyen DİB-FAK,GERÇEK ADK,KKDK,saat 5,30'da Merkez binaya geldiler.Onlar bu toplantıya bir mektupla gel mişlerdi.

Üçlü tarafından imzalanan mektupta genel olarak,"Ülkemizdeki olumsuz gelişmelere vereceğimiz en olumlu cevap,12 Eylül'ün 1.Yılında ilerici güçler arasında oluşturulacak ilkeli ve kalıcı bir işbirliği ve bunun bir parçası olarak da 12 Eylül eylemlerinin birlikte düzenlenmesidir." biçiminde idi.Yani söylenmek istenen,Platform imzalanmadan eylem birliği yok,gibi.

Herşeye karşın bu örgütler, güç birliğinden yana çaba harcıyorlardı. Önemli ve olumlu olan yanda burası olsa gerek. Zaten örgütler arası farklı noktalar görüşmeler ve çalışmalar sırasında karşılıklı anlayış ilkesiyle giderilebilir.Bu aşamadan sonra biz tekrar bir termin istedik.Bu da 2 Ağustos pazar günü gerçekleştirildi.Üçlü grup bu kez görüşmeye,yeni bir platform önerisiyle geldi. Önceki nazaran biraz geliştirilmiş,içerisinde bazı noktaları,bazı örgütsel kuralları ele alan yan vardı.Bunlar her eylem için gerekli olan noktalardı.

Biz önceden prensip olarak bunu kabul ettik,daha sonra MYK'u olarak iyice inceledikten sonra kabul edebileceğimizi bildirdik.Aynı öneriler arasında,Kamu oyuna açıklanmak üzere birde,"DEMOKRATİK EYLEM BİRLİĞİ ÇAĞRISI" vardı.Onuda okuduk inceledik fakat,onaylamak MYK'u olarak bizi aşırıyordu.Onun GYK tarafından onaylanması gerekiyordu.

Aynı toplantıya Girişim adına Horts Martin'de katılmıştı.Horts'un bu konu ya ilişkin önerisi ise şöyleydi."Siz birşeyler yapmak istiyorsunuz,diğer yandan,Alman demokratik kuruluşlarda birşeyler yapmayı arzuluyor.Bu durumda acaba merkezi birşey yapmak mümkün olamaz mı?Örneğin Girişim bir çağrı çıkarsa,siz Türkiye'li örgütlerin de desteklediği ve Alman örgütlerinde katılacağı geniş boyutlu bir eylem.Bu öneri gayet olumlu karşılandı ve Girişim derhal 3 Ağustos günü bir çağrı çıkardı.Bu,8 Ağustos cumartesi günü Dortmund'ta bir Birlikte toplantı çağrısıydı.

Yapılan bu çağrı öncesinde,birkere HDF ve birkerede Devrimci-İşçi ile görüşmeler oldu. HDF ile yapılan toplantıya,Ercan Karakaş,Nedim ve biz iki kişi olarak katıldık.HDF'li arkadaşlarda 12 Eylül'de güçlü bir çıkış yapılmasından yanaydılar."Ercan,politize olmuş militanların dışında,henüz politize olmamış yığınlarında yapılacak bu eyleme çekmeliyiz'diyordu. Onları çekmek ise,onlarında benimseyeceği noktaları bulmamıza kalıyordu.Yani soyut olarak,"Faşist cuntaya karşı direnişi yükseltelim" biçiminde değil de,tek tek somut olayları sergilemek.Örneğin,52 DİSK yöneticisinin idam talebiyle yargılanmasına bugün aklı başında her insan karşı çıkıyor.Peki biz böylesi duyarlı bir olayı nediye ön plana çıkarmayalım.

8 AGUSTOS toplantısı:

"Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Girişimi"nin çağrısı üzerine 8 Agustos'ta bir toplantı düzenlendi. Dortmund'ta yapılan bu toplantıya çeşitli Alman demokratik kuruluşlarının yanında, FİDEF, DİB-FAK, GERÇEK.ADK., Kürt Halkevleri, KKDK katıldı. Toplantı Türkiyeli örgütlerin ortak hazırladıkları bilgilendirme yazısının okunmasıyla başladı. Daha sonra "Girişim" in yürüyüş çağrısı ele alındı. Türkiyeli örgütler istemlerini belirttiler. Sonuç olarak Dortmund'ta yapılması önerilen yürüyüşün desteklenmesine karar verildi.

Böylese 11 Temmuz'dan buyana sürdürülen çalışmalar somut bir yürüyüş kararı alınmasıyla tek noktaya yönlendirilmiş oluyordu. Şimdi görev bu yürüyüşün yığınsallığını sağlamak için üzerimize düşen görevlerin yerine getirilmesidir. FİDEF bu yürüyüşü kendi istemlerine, çalışma ilkelerine uygun, güncel ve somut istemleri içerdiği ve bu istemler etrafında en geniş demokrasi güçlerinin birliğinin sağlanmasının olanaklı bulduğu için destekledi.

Ne varki 12 Eylül'de F. Almanya'nın çeşitli kentlerinde başka yürüyüşlerin yapılacağı da açıktır. Bu nedenle gerek Alman, gerekse Türkiyeli ilerici, demokrat çevrelerin hangi yürüyüşe katılmaları yönündeki sorunları olabilir. Bu durumda bize düşen görev, istemlerimizi en geniş çevreye çok iyi özümsetmektir. Bu görev bölgelerde çalışan tüm üyelerimizin aktif ve özverili çalışmaları sonucu gerçekleşebilir. Zamanımız sınırlıdır. Her örgüt kendi bölgesi uygun çalışma planını yapmalı ve tüm üyelerini harekete geçirmelidir. Coşkulu, yığınsal ve disiplinli bir yürüyüş, bölgelerinizde yapacağınız çalışmaların başarısıyla doğrudan bağlıdır. Tüm örgütler çalışmalarını 12 Eylül Dortmund yürüyüşüne göre düzenlemelidirler.

BARIŞ SAVAŞIMINI GÜÇLENDİRELİM

F. Almanya barış güçleri 10 Ekim'de büyük bir yürüyüş düzenliyor. "AVRUPA'da BARIŞ ve SİLİHSİZLANMAYI SAĞLAMAK İÇİN, ATOM TEHDİDİNE KARŞI BİRLİKTE KARŞI KOYALIM." ana belgisi altında ön çalışmalar başladı.

Bonn'da yapılan ön çalışmalara FİDEF'te katılıyor. 12 Eylül'den sonra yapılan çalışmalarla ilgili geniş bilgileri sizlere göndereceğiz. Bildiğiniz gibi, FİDEF barış savaşımına büyük önem vermektedir. 5. Kurultay'ımızın 1. Nolu kararı da barış savaşımının tüm olanaklar kullanılarak güçlendirilmesi yönünde idi.

ABD emperyalizminin Netron bombasını yeniden üretime soktuğu bir aşamada, barış için savaşım vermek hepimizin en güncel ve acil görevi olmuştur. Örgütlerimiz çalışma planlarında 10 Ekim Bonn yürüyüşünü dikkate almalıdırlar.

GÖRSEL PROPAGANDA ARAÇLARINDAN OLAN AFİŞ'İN ÇALIŞMALARIMIZDAKİ YERİ. Gliven PAMİR-MÜNİH

Devrimci savaşımın boyunca görsel propaganda araçları, işçi sınıfı örgütlerinin kurtuluş için verdiği savaşımın bütün aşamalarında etkin görev üstlenmişlerdir.

Görsel propaganda araçları; Yani afiş, pankart, el ilanları, sergiler, duvar gazeteleri, etiketler, pullar rozetler vb. Siyasal mesaj iletmeyi sanatsal-estetik anlatımla bağdaştırarak verir. Bu araçlar çarpıcıdır, etkilidir, duygusal açıdan çekici ve kavratıcıdır. Engels, Afiş için şöyle diyordu; "İşçi için bir afiş, hem bedava bir kulüp ve hemde bir gazetedir." Lenin ise; "İki-üç yüz kişi tarafından dağıtılan bir el ilanının Petersburg'ta 250 bin kişiyi eyleme çektiğini" yazıyordu. O halde böyle önemli bir silahın, bizim örgütsel çalışmalarımızdaki yeri ne olmalıdır?

Güntümüzde hemen hemen herkes radyo dinliyor, TV' seyrediyor, sinemaya tiyatroya gidiyor, dergi-gazete okuyor. Yani kısaca kitle iletişiminin tüm kaynaklarından yararlanmaya çalışılıyor. Bütün bunlarda görsel propagandayı sürekli gündemde tutuyor. Kimilerinin dediği gibi, "Afiş gününü doldurmuş" değildir. O hala bir savaşım aracı olarak yığınları etkilemede gücünü gösteriyor. Ve bu küçümsenemeyecek bir önem taşımaktadır.

Tekellerin, basın tekellerininin kitle iletişim araçlarını ve denetimlerini ellerinde bulundurdukları bir ülkede, kuşkusuz onlara kıyasla elimizde çok az propaganda aracı var. Onun için diğer yöntemleride küçümsemeden, insanları doğrudan etkilediği için AFİŞ'e ön sırada yer vermemiz gerekiyor. Örneğin; 30 bin Türkiye'li işçinin yaşadığı bir kentte, 60-70 kişilik bir dernekle ve sadece sözlü çalışmayla onlara yetişemeyiz. Bu yığınların önünde, örgütümüzü konuşturmak zorundayız. Bu da diğer çalışmalarımız yanında ilginç, özenererek çizilmiş, yalın biçimde olayı anlatan ve seçeneğimizi ortaya koyan bir afiş'le olur.

Sosyal ve ideolojik düzeyde bir afiş hazırlarken, insanlarda duygusal bir tepkiyi yaratabilir nitelikte olmasına, gereken titizliği göstermeliyiz. Ayrıca içerik ve biçim arasındaki ilişkide gözden kaçırılmamalıdır. Bakana açık bir mesaj iletmeli, düşünceyi bulandırmamalı ve anlamayıda güçleştirmemelidir. Bunların yanında, renk kullanmak da son derece önemlidir. Eyleme çağırان renkleri bulup çıkarmalıyız... Görsel propaganda araçları, milyonlarca işçiyi kendi yaşamsal sorunları ve barış, demokrasi, ulusal kurtuluş savaşımında yan yana getiriyor ve bu savaşıma sonsuz katkıda bulunuyor.

FİDEF KÜLTÜR VE SANAT SEKRETERLİĞİ

MÜZİK ALANINA KISA BİR BAKIŞ.

FAC'de Türkiyelilerin müzik alanındaki kültür birikimi ve bu birikimin değişik çalışma biçimlerindeki yansıması. Bunları yoğunluk sırasına göre şöyle sıralıyabiliriz:

- a-KAS ETLER
- b-TÜRKÇE YAYIN YAPAN RADYO VE TV YAYINLARI
- c-KOROLAR
- d-OZANLAR
- e-ORKESTRALAR
- f-ÇALGICILAR
- g-SANAT MÜZİĞİ GURUPLARI

KAS ETLER

F.Almanya'da uzun bir dönemden beri, birçok ozan ve sanatçının kasetlerine bolca rastlanmaktadır. Bu işi büyük oranda ticaret burjuvazisinden kişiler kotarmakta ve adeta şirketler oluşturmaktalar. Uzelli, Minareci, Sönmez v.s.gibileri bu şirketlerden birkaçı. Sayıları oldukça kabarık olan bu kasetlerde, türkü, şarkı türkçe sözlü batı müziği, arabesk müzik, cami müziği, şiirler, masallar ve güldürüler yer almaktadır. Özünde zengin bir kültür dağarcığı olan bu yapıtlar, özüne uygun bir organizeden uzak olduğu gibi birçok tahrifatlar yapılmaktadır. Örneğin kasetleri iyi satış yapan bir sanatçının kilişesi kullanılarak, başka sesler doldurulup piyasaya sürülüyor. Çoğu kez sanatçının izni dahi alınmadan, plaktan kasetlere aktarmalar yapıp, parçalar bölük-pörçük ve eksik olarak yerleştiriliyor. Buna benzer daha bir sürü düzenbazlıklar. Bütün bunlar, bu işi yapan şirketlerin soruna sadece kâr amacıyla yaklaştıklarını kanıtlamaktadır. İşin diğer bir yanı ise, son derece ucuza (1.50-3.50 DM arası) mal ettikleri bu kasetleri, birer şubeleri durumunda olan "Türk Export"lar aracılığıyla oldukça pahalıya (8-12 DM arası) satmaktadırlar.

Az oranda da olsa bu şebekenin dışında da kaset çalışmaları sürmektedir. Bunlar çoğunlukla demokratik örgütler kanalıyla kitlelere ulaştırılıyor. Örneğin bazı ilerici ozan ve sanatçılar kasetlerini tümüyle örgüte bırakıyor, çoğaltarak dağıtımını örgüt düzenliyor.

F.Almanya şartlarında bu yolla da önemli derecede kültür iletimi yapılmaktadır."Köln radyosu"nun özellikle halk müziği dalındaki programları oldukça ciddi hazırlanmaktadır.15 günde bir yapılan TV yayınlarının Almanca tercümesi ile birlikte verilmesi,programların Türkiyelilerle sınırlı kalmasını önlemektedir.Ancak gerek radyo a gerekse TV'de yapılan programlar Türkiye'deki yayın politikasından ayrı değildir.Türkiye'deki diğer Ulus ve azınlıkların kültürleri kabaca asimile ve inkar edilmektedir.

KOROLAR

Bu konudaki çalışmalarını ağırlıklı olarak demokratik örgütler yürütmektedir.Çeşitli zorluklar nedeniyle,Alman kamuoyunun da tanıyıp dinlediği koro sayısı sınırlıdır.Örneğin bir Batı Berlin İşçi Korosunun dışında kendisini yerli ve yabancılara kabul ettiren korolara pek rastlanmıyor.Ancak çeşitli fest ve kültür gecelerinde,Türk ve Kürt emekçilerin kendi olanaklarıyla hazırladıkları işçi koroları dinleyicilerin beğenisini kazanmaktadır.Hatta bunların bir kısmı daha düzeyli çalışmalar yaparak kasetler doldurmaktadır.Korolar tema olarak halk müziğini işlemekte,fakat bu işi yaparken Türkiyedeki diğer Ulus ve azınlıkların kültürlerini inkar etmemekte,böylece burjuvazinin şoven politikasını yırtmaktadır.

OZANLAR

Ozan deyince,halk arasında kendi şiirlerini veya başkasının şiirlerini saz(bağlama)eşliğinde söyleyen kişi anlaşılıyor.Oysa edebiyat dilinde en büyük ozanlar en usta şairlerdir.Örneğin Nazım Hikmet dünya çapında büyük bir ozandır.Biz burada halkın anladığı ozanlardan bahsedeceğiz.Bunlar daha ziyade toplumsal olayları,halkın sorunlarını konu seçip bunları çarpıcı bir şekilde yorumlamaya çalışırlar.Ancak emekçi yığınlar içinden çıkipda hakim güçlerin diliyle konuşan ozanlar da vardır.Fakat bunlar üç-beşi geçmez.Bunun yanında,bilimsellikten uzak,emekçi yığınların çıkarlarını temsil etmeyen düşünceleri empoze etmeğe çalışan ozanlar da var.Tüm bunların yanında gerçektende emekçi halk yığınlarının çıkarı için savaşıyor,onların acılarını ve sevinçlerini dizelere ve ezgiye döken ozanlar vardır.İşte Türkiyede olduğu gibi F.Almanyada da böylesine karmaşa bir ozan çalışması sürmektedir.

Ozanlar, F. Almanya şartlarının getirdiği rahatlıktan ötürü türkülerinde daha açık bir ifade kullanarak emekçi yığınların bazı özlemlerine cevap veriyorlar. Bundan ötürü de yığınlar tarafından aranır, özlenir oluyorlar. Çalışmalarını kasetler ve kültür geçeleri yoluyla kitlelere sunuyorlar. Bunun yanında öteden beri birçok ilerici sanatçının F. Almanya'da etkin müzik çalışması yaptığını görüyoruz.

ÇALGICILAR

Sayıları oldukça az olmakla birlikte, genellikle tipik yöresel halk müziğini iyi yansıtırılar. Bunlara da düğünlerde ve yılbaşı gecelerinde rastlanır.

ORKESTRALAR

F. Almanyanın hemen her şehrinde, çoğunlukla amatörce çalışan orkestra gurupları görüyoruz. Bunlar gece kulüpleri veya müzik salonlarından ziyade, Türkiyeli yurttaşların düğünlerinde program yapmaktalar. Almanlarla ortak kurulan daha geliştirilmiş orkestralar da var.

SANAT MÜZİĞİ GURUPLARI

F. Almanya düzeyinde en az rastlanan guruptur. Birkaç Türk-Danış bünyesinde bu tür çalışmalara yer verilmekle birlikte, etkin ve kitlelere yönelik bir çalışmanın olduğu söylenemez.

Netice olarak, F. Almanya şartlarında müzikle ilgili bu birimler Türkiyeli yurttaşların bu konudaki gereksinimlerine kısmen de olsa cevap verdiğini ve kültürel alanda öneminin büyük olduğunu belirtmek gerekir. FİDEF-Kültür ve Sanat Sekreterliği olarak, gücümüz oranında bu verilerin yozlaşmasına fırsat vermemek ve ilerici yanlarını öne çıkararak geliştirmeğe çalışmalıyız. Bunu başarabilmemiz için, işleri bir plan ve program çerçevesinde yürütmemiz gerekir. Bu bakımdan tüm FİDEF üyesi derneklerde, kültürel alanda nelerin var olduğunu bilmemiz gerekir.

ŞİİR

.....

Kalmadı hiç tutar yanımız
Tükendi dizlerde dermanımız
Kimimiz yoksul, kimimiz hasta
Alooo! burası Alamanya...

.....

Güneş doğacak
Evimize, işimize, insanlarımıza
Öyle inanmışımki buna
Aklımla, yüreğimle, bilincimle.

.....

Ayaklarımı prangaya vurmuşlar
Beynimi de wuramazlar ya
Dolaşırım Vietnam'dan Şili'ye
Özgürlük güvercini adım benim.

Genco/Frankfurt

-0-

BİZ GENE YAN YANAYIZ Suat Vardal'ın ilk şiir kitabı, mart 1981'de Yeni türkü şiir yayınları tarafından çıkarılmış. Kitap S.Vardal'ı şöyle tanıtıyor: "S.Vardal Üsküdar'da 1957 Mayıs'ında doğdu. Çocukluğu, bugün de yaşadığı Beylerbeyi'nde geçti. Liseden sonra İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'ne girdi. İDGSA'da yayımlanan Dayanışma adlı sanat dergisinde edebiyat bölümleri yaptı. Dünya şiirinden derlemeler, edebiyat, sanat yazıları, şiir ve şiir-çevirileri yayımladı. 1980 OGSA Kültür Şenliği Şiir yarışmasında Başarı ödülü aldı. S.Vardal, halen İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sistemik Felsefe Kürsüsüne devam ediyor.

Suat Vardal'dan bir şiir:

EVİMİZ DOĞUDA

Evimiz doğuda sevgilim
Doğduğunda aydınlatacak penceremizi
Boydan boya ilk bizim evi aydınlatacak
Beraber yaptığımız koca yemiş likörünü

Sevgilim evimiz doğuda
Güneş ilk bizim evimizi aydınlatacak.

CENGÊ ÇİNA KARKER

Sermiyandar burc çêkırın
Karker têda kar kırın
Wan çewisandin pîr kırın
Çina karker hat çêkırın

Kedxweri wir pîr xımxımın
Karker ew qebul nekırın
Cengê çina pîr sincırın
Çina karker al rengkırın

Ramana zanist sosyalizm
Ronahi da tekoşinê
Bingeh rind hat avitinê
Bîndest hatne serketinê

SERDAR/ Nürnberg.

İZİNDEN DÖNEN İŞÇİLER NELER ANLATIYOR ?

Köln İşçi Birliği'nden

12 Eylül askersel devirmesi sonrası gelişen olaylar işçilerin belirgin bir kesimini yüzeysel değerlendirmelere yöneltti. Özellikle anarşinin görünürde önlenmiş olması bu arkadaşları umutlu bekleyişlerin içine itmişti. Artık, anarşi gibi, herşey düzelir diyorlardı. Türkiye'nin bir kan gölü haline gelmesinde baş rolü oynayan tekelci sermaye çevrelerinden hesap sorulur diye bekliyorlardı.

Gerek gerici basının "Bizden olmayan bizler" kampanyası, gerekse Köln Başkonsolosu İlhan Kıcıman ve en önemlisi, cunta tarafından yapılacağı duyurulan Pasaport yasası değişikliği işçi arkadaşlar üzerinde gözle görülür bir yalçınlık, bir çekimserlik getirmiş, cuntayı desteklemeyenler bile bu durumdan olumsuz etkilenmişlerdi. Bunun sonucu olarak, toplantılara, seminerlere, eylemlere katılım azalmıştı.

Toz pembe hayallerle Türkiye'ye izine giden işçiler dönmeye başladılar. Şöyle anlatıyorlar izin izlenimlerini:

..... Adapazarı: (AP'li ve cuntayı hararetle destekliyordu.)

"Çok kötü. Pahalılık halkın belini korkunç büküyor. Anarşinin önlenmesinden başka değişen hiç bir şey yok. Halk korkudan sesini çıkaramıyor.

Bahçe dönüşü yol üstündeki kasaptan iki-üç kilo et alayım istedim. İlk anda inanamadı kasap. Şaşkınlığını gizleyemedi ve "kusura bakmayın ağbi, son zamanlarda böyle fazla et alan pek yok ta..." dedi. Daha sonra "ağbi Almanya'da mı çalışıyorsunuz" dediğinde ben şaşkırdım. Oysa bahçede çalıştığım için iş'te giydiğim elbise vardı üzerimde."

..... Rize: (Ak'a kara diyen, gerici düşünceli ve cuntayı en çok savunanların başında geliyordu izine gittiğinde)

"Değişen, iyiye giden bir şey yok. Daha da kötü eskiden. Sözde anarşiyi önlemişler. Devamlı bunu tekrarlayıp duruyorlar. Hiç bir şeyin yanına yaklaşılmıyor. Yevmiye 200; etin kilosu 300 lira. 900 gram ağırlığındaki ekmek 40 liradan satılıyor.

Bizim çay bahçelerimiz var. Hepsini gelmeden önce imha ettim. Baktım annem, babam sabahın karanlığından akşamın karanlığına kadar çalışıyorlar ve ellerine geçen bir şey yok, imha ettim. Bu kadar cık parayı ben size gönderirim dedim.

Kaza yaptığım arabayı Karakolun önüne bırakmıştım. Başçavuş bir çok parçasını sökmüş satmak için. Şikayet etsem tanıklarla ispatlamam gerekiyor. Yoksa davacı olanı içeri atıyorlar. Kaç vatandaş bunu göze alabilir? Sonra, kimi kimi şikayet ediyorsun kardeşim, it iti ısırır mı?"

..... Tekirdağ: (Sağ eğilimli, politik tartışımlara girmiyordu.)

"Çöpçüler iyi çalıştırılıyor, sokaklar temiz... birde anarşi yok. Başka her şey eskisi gibi. Her şey ateş pahası. Ev kirası ödemeyen birinin eline 30,000 lira geçiyorsa geçinebilir! Küçük işyeri sahipleri birer birer işyerlerini kapatıyorlar. Konulan ağır vergilerin yanı sıra satış da yok. Et yüzü göremeyen çok. Benim yüzümden biraz et yiyebildiklerini çok duydum yakın çevremden..."

PSİKOLOJİK SAVAŞ VE İDEOLOJİK SALDIRI

Psikolojik savaş kavramı ilk kez, II. Dünya savaşı yıllarında ABD'de kullanılıyor. Bu kavram özellikle son yıllarda geniş ölçüde kullanılmaya başlandı. Emperyalist Kurmaylıkların bu son yıllarında, insan psişisi ve bilinci üzerindeki çalışmalarını olagan üstü boyutlara yükselmiştir. İnsan duyguları ve korkuları, ümitleri, istekleri ancak son yıllarda (Psikolojik savaş uzmanlarının belirttiği gibi) bu istekleri, çabaları kullanmaya başladılar. Psikolojik savaştan söz edilirken, psikolojik operasyonlar burada çok büyük rol oynuyor. Çağımızda bu operasyonlar önemli bir silaha dönüştüler. Ve geleneksel barış kavramının karıştırılmasında da etkide bulundular. Son olarak psikolojik savaş ve saldırıdan söz edilirken, bunların genellikle toplumsal bilince karşı yönelik olduğunu söylemeliyiz. Amaç toplumsal bilince zarar vermektir. Psikolojik savaş yoluyla toplumsal psişisi daha direkt etki edilebiliyor.

İdeolojik saldırı ise, toplumsal ideolojiye ilişkindir. Bunları bir birine karşı çıkarmamalıyız. Bunların amaçları biridir. Amaç ideolojik silahsızlanmadır. Psikolojik operasyon - psikolojik savaşın genel içeriğidir. Ve bu insanların duygularını kullanıp, onların psişisine saldırıyor. Demegojiyi geniş ölçüde kullanarak, toplumsal bilinci yıkmaya çalışıyor. Ve her şeyden önce ideolojiyi yok etmeye çalışıyor.

Psikolojik savaşın özü ve son amacı, bir gizli psikolojik operasyon önergesinin ön sözünde açıklanmıştır. Bir batı istihbaratının önergesinde şunları görüyoruz: "Görüşlerin, duyguların karıştırılması, kararsızlık ve panik yaratılması, işte bizim genel silahlarımız bunlardır. Amacımız insanları, anlamadıklarını gerçekleştirmeye alıştırmamızdır." diyor.

Psikolojik uzmanlarının öne koydukları amaçtan çıkarak, Pragmatik açıdan şunları görüyoruz. Bu plan, sosyal grupları öylesi durumda bırakmalıydı ki, onlar eleştirisel olarak kendilerine yönelen savaşa yanaşamamalıydılar.

Eski Fransız Cumhurbaşkanı Degol şunları söylüyordu: "Batı, propagandasını sosyalist ülkelere karşı öyle yürütmelidir ki, gelecekte olabilecek bir savaşta, hiç bir Kosmotonskaya, hiçbir Matrosol olmamalı." Yani halk kahramanları olmamalı.

İşte bu, ideolojik silahsızlandırmadır. Psikolojik savaş ve ideolojik saldırının yürütülebilmesi için bu amaç doğrultusunda ABD ve F. Almanya'da kurulan saldırı merkezleri dev çalışmalar yapmaktadır. Bu ülke, bu doğrultudaki çalışmalar için milyarlar harcamaktadır. ABD'de bu konuda 200'den fazla enstitü vardır. Onların amacı Sovyetler Birliğindeki toplumsal yaşamı ayrıştırmaları ile incelemektir. Ayrıca özel bölümlerde, diğer sosyalist ülkeler üzerine çalışmalar yapmaktadır. Bu merkezler CIA ajanları kullanarak, açıkça sosyalist topluluğu bölmeğe çalışıyorlar.

Günümüzde Polonya'ya karşı yürütülen psikolojik savaş, En çarpıcı örneklerdendir. Emperyalist güçlerin dıştan desteği sonucu kurulan "DAYANIŞMA" sendikasının grevlerini, kendi ülke işçi sınıfına tankla, tüfekle yürüyen burjuvazi ve en gerici komunda olan Sovyet düşmanları destekledi. Valesa Batı Dünyasında 1981'de yılın adamı seçildi. F. Almanya'da bazı okullarda, Polonya'daki "aç" çocuklara yardım topladılar. Evet; FAC'indeki yüzbinlerce okulsuz, kindergarten'siz çocuk dururken burjuvazi bu taktiği boşuna uygulamıyordu. Onun amacı, kamuoyunu yalnız değerlendirmelere itmektir. Türkiye'de ise bunun daha bir başka biçimi görülmektedir. Cunta bugün Demokrasiyi yeniden kuracağından bahsetmektedir. Gerçekte Parlatentonun, belediye ve genel meclislerin dağıtılması, Anayasanın kaldırılması, ilerici basının yasaklanması, basına ağır sansürün konulması, Demokrasiden yana olan güçlerin tutuklanması ve ağır işkencelerin uygulanması, Kürt ulusal hareketinin üstüne insanlık dışı yöntemlerle gidilmesi, yıllardır var olan baskının daha da ağırlaştırılması, Demokrasiyi yeniden kurmak mıdır? Yoksa onu yok etme mi? Fakat, burjuvazi toplum psikolojisine karşı basını, radyosu, ve TV yayınlarıyla giriştiği psikolojik saldırı sonucunda, halkı ve işçi - emekçi yığınlarını boş beklentilere itebiliyor. Bu ise genelde Emperyalizmin bir politikasıdır.

1 Eylül faşist Hitler Almanya'sının Polonya'ya saldırarak 2.Dünya savaşını başlattığı gündür. 6 yıl süren 2.Dünya savaşında 50 milyon insan ölmüş, 35 milyon sakat kalmış ve yüzmilyarlarca dolar maddi kayıp olmuştur.

1 Eylül Dünya Barış Günü, insanlığın böyle bir vahşeti yeniden yaşamaması için, tüm emekçilerin savaş kışkırtıcılığına karşı, adil ve demokratik bir barış için, ortak istemlerini dile getirdikleri evrensel bir gün olarak ilan edilmiştir.

1 Eylül 1981'de, tüm insanlığın, tüm emekçilerin ortak istemi barışın korunması, yumuşama sürecinin geliştirilmesi, silahlanma yarışına son verilmesidir.

Silahlanma yarışını kim körükliyor ?

ABD emperyalizmi ve NATO egemen çevreleri 2.Dünya savaşından bu yana silahlanma yarışını körüklediler. Atom bombaları, orta menzilli ve kıtalararası füzeler gibi milyarlarca mal olan yeni yeni toplumsal kırım silahları yaptılar. Şu anda dünyayı bir kaç kez yok edecek kadar silah depolarda bekliyor.

Bununla yetinmeyen ABD başkanı Reagan geçenlerde bir açıklama yaparak nötron bombası üretimi için emir verdiğini söyledi. Bu bombanın özelliği, makine ve yapılara zarar vermeden tüm canlıları öldürmesidir. Beşikteki çocuktan yaşlı nineye kadar, delikanlısından gelinlik genç kızına kadar, işçisiyle, köylüsüyle; renk, dil, din, ulus ve ideolojik ayrılık tanımadan yaşayan tüm canlıları büyük acılar çektirerek, kıvrandırarak, delirterek öldürmesidir.

Kim bu korkunç sonuca, bunu değiştirme olanakları varken evet diyebilir. İnsanların büyük acılar içerisinde toplu olarak öldürülmesini kim kendisine kabul ettirebilir?

Öyleyse ABD emperyalizminin tüm insanlığa yönelttiği bu kaba saldırıyı göğüslemeliyiz. Bunun yolu Sovyetler Birliğinin barış önerilerini daha güçlü savunmaktan geçer. Yaşadığımız ülke hükümetini nötron bombasına karşı tavır almaya zorlamaktan geçer. Barışın korunması, silahlanma yarışının durdurulması, silahlanmaya ayrılan milyarlarca masrafın; okul, hastane, konut yapımına ayrılması, işyerlerimizin güvence altına alınması, çocuklarımızın ve gençliğin eğitim ve meslek eğitim sorunlarının çözülmesi için harcanmasını istemeliyiz.

Bu gün ülkemiz, dünyada gerginliğin en fazla arttığı, emperyalist saldırganların başlıca hedefi haline gelen bir bölgede yer alıyor. ABD hükümeti, Basra bölgesini "kendi çıkar bölgesi" ilan etti. Ülkemize "çelik kuvvetler" adını verdiği yüz bin kişilik bir ordu yerleştirmek istiyor. NATO çerçevesinde halkımıza yükledikleri ağır silahlanma harcamaları onlara yetmiyor. Ülkemizi daha da kısıp almak, macecacı girişimlerinde kullanmak istiyor. Böylece, ABD'nin çıkarları için halkımızın sırtından, yeni yeni milyonlar silaha yatırılacak.

Silah tekellerinin aşırı karları için dünyanın yakılıp yok edilmesine bu dünyada yaşayanlar olarak izin vermemeliyiz.

1 Eylül 1981'de, dünya barış güçleri "savaş mı, barış mı?" sorusuyla karşı karşıyadırlar. Biz işçiler, emekçiler savaşla, açlığa, ölüme ve yokluğa itiliyoruz. Barış ise yepyeni ufuklar açıyor. Baskısız ve sömürsüz bir dünya için daha güçlü savaşa olanakları yaratıyor. Öyleyse barışı savunmalıyız. Onu gözümüz gibi korumalıyız.

İşyerlerinde, mahallelerde, semtlerde barış savaşımına katılalım. Aktif görev alalım.

SİLAH DEĞİL, OKUL, HASTAHANE, DOKTOR, İLAÇ, KONUT İSTİYORUZ !
SİLAH DEĞİL, İŞYERİ GÜVENCESİ İSTİYORUZ !
NÖTRON BOMBASINA VE BATTI AVRUPA'DA YERLEŞTİRİMEK İSTENEN
ATOM RAKEFLERİNE HAYIR !

